

Nyhet från greppa.nu

Förvalta diken – ny handbok

Det ställs allt fler frågor om regler för dikningsföretag. Frågorna handlar om företags upplösning, ombildning eller nystart. Samtidigt har färre människor än tidigare inom myndigheter och inom lantbruket kunskaper i ämnet. Därför har LRF i samverkan med Jordbruksverket gett ut en handbok i syfte att höja kunskapsnivån kring förvaltning av dikningsföretag.

Foto: Tilla Larsson, Anuschka Heeb, Håkan Allredsson

KÄLLA:

Heeb, Anuschka et al., Jordbruksverkets vattenenhet (2014). *Äga och förvalta diken och andra vattenanläggningar i jordbrukslandskapet*. LRF.

[LÄS MER >>](#)

PÅ SAMMA TEMA:

[2014-01-08 >>](#)

Staten vill öka täckdikningen – i Norge

[2013-09-24 >>](#)

Dåligt dikesunderhåll riskerar öka utsläpp av klimatgaser

[2013-04-17 >>](#)

Jordbruksverket vill se satsningar på dränering

[2013-02-15 >>](#)

Flera tvåstegsdiken på gång

Den nya handboken kan beställas utan kostnad eller hämtas från LRF:s hemsida som pdf.

Den som odlar vet, oavsett om det handlar om en krukväxt eller stora jordbruksarealer, att växter mår bäst om det finns en balans mellan syre och vatten i jorden eller odlingssubstratet. Att ha en fungerande markavvattning är alltså avgörande för att hålla marken bördig och lämplig för matproduktion.

Diken och andra vattenanläggningar är en grundförutsättning för en stor del av odlingen. Att avleda överskottsvatten är emellertid inte bara viktigt för åkermarken utan också för att skydda hus och annan bebyggelse från skador.

Hjälp med konkreta problem

Tidigare fanns lantbruksingenjörer på lantbruksnämnderna, och sedan på länsstyrelserna. Det fanns överhuvudtaget fler människor som var insatta i reglerna kring markavvattning än vad som är fallet idag. Regelverket går långt tillbaka i tiden och dikningsföretag kan också ha olika regler beroende på när det är bildat. Allt fler lantbrukare hör av sig till LRF med frågor kring detta.

Det här är bakgrunden till att LRF vände sig till Jordbruksverkets vattenhet som på uppdragsbasis skrivit den nya handboken i ämnet. Tyngdpunkten är på former för samverkan, regler kring sådan och praktiska exempel på hur uppkomna problem kan lösas. Boken ger däremot ingen fördjupning i hur underhåll ska utföras på bästa sätt. För det krävs en egen handbok.

Vem ansvarar för vad? Hur bemöter du förändringar?

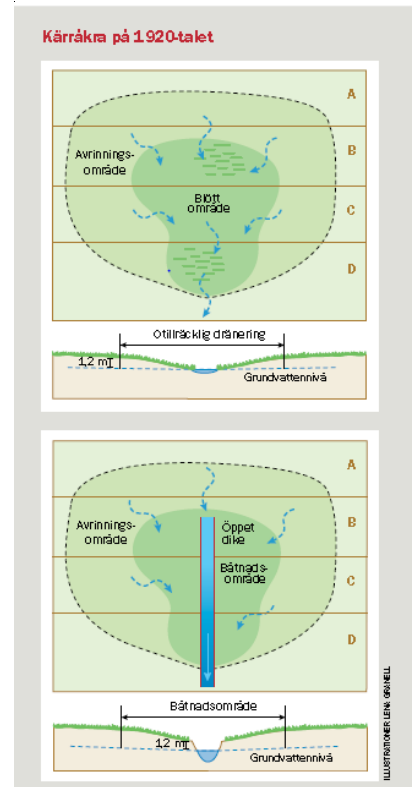
Anuschka Heeb, som tidigare arbetade som rådgivare inom Greppa Näringen, har skrivit handboken tillsammans med sina kollegor på Jordbruksverkets vattenenhet. På frågan vad hon tror den mesta bondenytan med handboken är svarar hon så här:

– Diken och andra vattenanläggningar sträcker sig ofta över flera fastigheter – då är det viktigt att samarbetet fungerar. Vem ansvarar för vad? Hur bemöter du förändringar och nya krav från samhället utan att anläggningarnas funktion äventyras?

Handboken är ganska omfattande, det är svårt att sammanfatta vattenlagstiftningen kort. Måste en lantbrukare läsa allt för att få sitt problem löst eller för att starta upp ett dikningsföretag?

– Du kan använda boken som en uppslagsbok. Innehållsförteckning, rubriker och frågor guidar läsaren och många kan nog känna igen sig i exemplen som beskrivs i boken. Vill du starta upp ett dikningsföretag läser du kapitel 7 ”Att aktivera en samfällighet” och får tips om hur det går till. Jag hoppas att boken är så tilltalande att den lockar till läsning.

[Markus Hoffmann](#)

Ett exempel i boken är hämtat från Kärråkra, ett avrinningsområde med fastigheterna A, B, C och D. Det mörkgröna området på fastigheterna B, C och D har otillräcklig dränering. Det är detta område som har nytta av att diket anläggs. Efter anläggningen blir området båtnadsområde.

Foto: Anuschka Heeb

Vattenflöden, och därmed behovet av diken, varierar under året. Bilderna ovan visar samma plats på sommaren respektive vintern.

Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling: Europa investerar i landsbygdsområden

Redaktör:
Berit Haggren
0470-692 00
berit@haggren.eu

